

Έτσι σηκώθηκε και επέστρεψε στον τόπο που κατοικούσε πρώτα

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Ένας από τους Πατέρες κατοικούσε σε κάποιον τόπο και έκανε ζωή υποδειγματική.

Αυτός είχε έναν αδελφό που ήταν ηγούμενος μιάς Λαύρας. Σκέφθηκε λοιπόν κάποια μέρα:

«Γιατί να κάθομαι εδώ και να κοπιάζω; Θα πάω στον αδελφό μου και αυτός θα μου δίνει τα χρειαζούμενα».

Σηκώθηκε και πήγε στον αδελφό του, ο οποίος μόλις τον είδε χάρηκε. Λέγει λοιπόν του αδελφού του:

«Θέλω να μείνω εδώ αλλά δωσ' μου ένα κελί για να μένω μόνος».

Του έδωσε, αλλά από την ώρα εκείνη και ύστερα λησμόνησε ότι ο αδελφός του

ήλθε εκεί.

Οι αδελφοί της Λαύρας βλέποντας ότι είναι αδελφός του ηγουμένου, νόμιζαν ότι ο αδελφός του, του προσφέρει ο,τι χρειάζεται και δεν του πήγαν τίποτε, ούτε τον κάλεσαν σε κελί να πάρει τουλάχιστον ψωμί.

Και αυτός καθώς ήταν διστακτικός από σεβασμό, δεν ενοχλούσε κανέναν.

Σκέφθηκε τότε και είπε:

«Ίσως δεν είναι θέλημα Θεού να μείνω εδώ».

Παίρνει λοιπόν το κλειδί του κελιού, το επιστρέφει στον αδελφό του και του λέει:

«Συγχώρα με, δεν μπορώ να μένω εδώ».

Εκείνος εξεπλάγη και του λέει:

«Πότε ήλθες εδώ;»

«Εσύ δεν μου 'δωσες το κλειδί του κελιού;» τον ρωτάει.

«Πίστεψέ με -του λέει ο αδελφός του- δεν θυμόμουν ότι ήλθες εδώ. Αλλά για τ' όνομα του Κυρίου, πες μου ποιος λογισμός σε έκανε και ήλθες εδώ;»

Κι εκείνος του είπε:

«Ακριβώς με τέτοια ελπίδα, να βρω δηλαδή ανάπαυση κοντά σου».

Τότε του λέει ο αδελφός του:

«Δίκαια λοιπόν μ' έκανε ο Θεός να σε λησμονήσω, γιατί δεν στήριξες την ελπίδα σου σ' Εκείνον, αλλά σε μένα».

Έτσι σηκώθηκε και επέστρεψε στο τόπο που κατοικούσε πρώτα.

ΤΟ ΜΕΓΑ ΓΕΡΟΝΤΙΚΟΝ